

Titel: Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Citation: "Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.", i *1916: Lov*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r31-shoot-chptrd1e16592/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: 1916: Lov

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Nr. 90. Undlader Rekvirenten at betale paa foranførte Maade, er Skyldneren berettiget til straks at løslades, og han kan ikke mere fængsles for samme Fordring.

§ 625.

Arrestforretninger udføres af Fogeden. Ved deres Foretagelse benyttes Vidner paa den Maade, som i § 480 er foreskrevet.

Den i § 480, sidste Stykke, givne Forskrift er ogsaa anvendelig paa Arrestforretninger.

§ 626.

Hvilken Foged der er pligtig eller berettiget til at foretage Arrestforretninger, afgøres efter de i § 481 givne Regler.

§ 627.

Den, der vil erhverve Arrest paa nogens Gods eller Person, har at indgive skriftlig Begøring herom til vedkommende Foged, ledsaget af de Dokumenter og øvrige Oplysninger, som er forhaanden.

I Regelen har Fogeden før Forretningens Foretagelse at afkræve Rekvirenten en Sikkerhedsstillelse, reel eller personlig, med Hensyn til det Erstatningsbeløb, som vilde tilkomme den, hos hvem Arresten er gjort, i Tilfælde af dennes Ulovlighed; kun hvor de foreliggende Oplysninger skønnes at indeholde et fuldstændigt Bevis for Arrestens Lovlighed, er Sikkerhedsstillelse uforuden, saa længe ikke Beviset svækkes ved det under Forretningen oplyste. Dog bør der ikke en Gang mod Sikkerhedsstillelse indrømmes Arrest, naar det ifølge det for Fogeden oplyste skønnes, at Fordringen er ugrundet. Alle Spørgsmaal om Sikkerhedsstillelsens Art og Størrelse afgør Fogeden efter sit Skøn.

Søges Arrest for en af de i § 443 ommeldte Fordringer, kan der ikke afkræves Arrestrekvirenten Sikkerhedsstillelse, medmindre der fra Skyldnerens Side under Arrestforretningen fremkommer saadanne Indsigelser, som kan frmsættes under den i Anledning af Fordringen anlagte Sag, jfr. Kapitel 41.

§ 628.

Arrestforretningen begynder paa Skyldnerens Bopæl eller i Mangel af en saadan paa hans sædvanlige Opholdssted, men kan dog efter Omstændighederne, navnlig naar der er Fare ved Opsættelse, eller naar Skyldneren ikke har Bopæl i Riget eller staar i Begreb med at forlade dette, begynde paa det Sted, hvor Personen eller Forretningens Genstand forefindes.

§ 629.

Med Hensyn til Parternes Møde under Forretningen m. m. gælder de i § 517 givne Regler, dog at Møde for Rekvirenten altid er nødvendigt.

§ 630.

Arrestforretningen begynder med, at Fogeden opfordrer paagældende til ved Sikkerhedsstillelse eller Betaling at tilfredsstille Rekvirenten, hvorpaa han, naar dette ikke straks sker, efter Afgørelse af mulige Indsigelser skrider til Arrestens Udførelse.

§ 631.

Arresten kan kun ndstrækkes til saa meget af Skyldnerens Gods, som i Hensyn til den under Forretningen foretagne Vurdering behøves til at sikre Rekvirentens Fordring i Forbindelse med de sandsynlige Udgifter ved Arresten og dens Forfølgning.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

§ 632.

Med Hensyn til Valget af de Genstande, hvori Arresten gøres, forholdes det efter de i §§ 506 og 507 givne Forskrifter, ligesom der i øvrigt ved Arrestforretningens Foretagelse, med de af Forholdets Natur følgende Lempelser, gaas frem efter de om Eksekutionsforretninger i §§ 519—527 givne Regler.

Nr. 90.
11te
April.

§ 633.

I Fogedbogen optegnes nøjagtigt alle de enkelte Genstande, hvori Arrest gøres, og ved hver enkelt Genstand tilføjes dens Værdi efter den stedfundne Ansættelse.

Fogeden erklærer derefter til Fogedbogen de optegnede Genstande for belagte med Arrest til Arrestekvirentens Sikkerhed. Det betyder Skyldneren, at han fra nu af ikke uden at udsætte sig for Strafanvar kan raade over dem paa en Maade, som kommer i Strid med Arrestekvirentens Ret. Er Skyldneren ikke til Stede, gives der den eller dem, som i Henhold til § 517 tilkaldes paa hans Vegne, Paalæg om at give ham en saadan Betydning. Efter Omstændighederne kan et lignende Paalæg gives den Trediemand, i hvis Besiddelse det arresterede er.

Er Arrest paa Person paalagt, tilkendegives det af Fogeden Skyldneren, hvis han er til Stede, at han er belagt med Gældsængsel, hvorefter Fogeden beordrer ham straks henbragt til Gældsængselet. I modsat Tilfælde er det Rekvirentens egen Sag at drage Omsorg for Udførelsen af Arrestkendelsen ved Skyldnerens Indsættelse i Gældsængsel, og han kan hertil fordrø Politiets Bistand. Saa snart Indsættelsen i Gældsængselet er sket, har Rekvirenten øjeblikkelig at meddele Fogeden Underretning herom; denne gør, efter at have hørt Arrestforvarerens Forklaring, fornøden Bemærkning i Fogedbogen om Tiden og Klokkeslættet for Indsættelsen.

§ 634.

Hvis der ikke allerede er anlagt Retssag i Anledning af den Fordring, for hvilken Arrest er gjort, skal Rekvirenten, naar Skyldneren ikke under eller efter Forretningen har frafaldet Forfølgning, inden en Uge efter Arresten anlægge saadan Sag, under hvilken han tillige skal nedlægge særskilt Paastand paa, at Arrestens Foretagelse stadfæstes. Retten kan bestemme, at Spørgsmaal vedrørende Arrestens Stadfæstelse forhandles særskilt, jfr. § 286. Skal Sagen begynde med Mægling ved Forligskommissionen, skal, hvis Forlig ej opnaas, Sagen indstævnes for Retten hurtigst muligt efter Mæglingens Slutning.

Er Retssag i Anledning af paagældende Fordring svævende ved første Instans, bliver der inden fornævnte Frist at anlægge en særskilt Arrestsag ved den samme Ret, ved hvilken hin Sag behandles. Det er Retten forbeholdt at bestemme, at Arrestsagen skal sættes i Forbindelse med Hovedsagen, saavel som at den ene af disse Sager skal udsættes, indtil den anden er paakendt, jfr. §§ 286 og 287.

Er Dom faldet i første Instans i Retssagen, hvorunder den Fordring er indtalt, for hvilken Arresten er gjort, anlægges Arrestsagen ved den Ret, af hvilken hin Sag er blevet paakendt. Retten kan i Tilfælde af Anke udsætte Arrestsagens Forhandling i det hele eller for en Del, jfr. § 287.

Naar Arrestforfølgning finder Sted som særskilt Sag, er Forligsmægling unødvendig.

Reglerne om Arrestens og Fordringens Forfølgning bliver med de fornødne Lempelser at anvende, naar Arrest er afværget ved Sikkerhedsstillelse.

Arrest for Bodmerigæld behøver ikke at forfølges til Stadfæstelse.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.